

1. Piszemy ą oraz ę:
 - zgodnie z wymową przed spółgłoskami: f, w, s, z, sz, ż, ś, ź, ch, np.: wąż, kęs, gęś, brązowy
 - niezgodnie z wymową przed spółgłoskami: p, b, t, d, c, dz, cz, ć, dź, k, g oraz przed ich zmiękczoneymi wariantami, np.: mąka, sądzą, sęp, dęby,
 - zawsze, gdy wymieniają się w różnych formach gramatycznych lub wyrazach pokrewnych, np.: ząb : zęby, dąb : dęby, wąż : wężyk
2. Piszemy ą:
 - w zakończeniu czasowników w formach 3. osoby liczby mnogiej czasu teraźniejszego, np.: widzą, siedzą, myślą
 - jako końcówkę narzędnika, np.: z mężczyzną, z damą, z namalowaną chmurką
3. Piszemy ę:
 - w zakończeniu czasowników w formach 1. osoby liczby pojedynczej czasu teraźniejszego, np.: widzę, siedzę, myślę
 - w formie biernika liczby pojedynczej rzeczowników zakończonych na – a w mianowniku, np.: mężczyzna – mężczyznę, dama – damę, szyja – szyję
4. Piszemy om, on, em, en:
 - w wyrazach obcych zgodnie z wymową przed p, b, t, d, c np.: komputer, bombka, konto, tempo
 - przed ć, dź, chociaż w wymowie 'n' może być zmiękczone, np.: na koncie, o komendzie
 - w wyrazach rodzimych przed -ka oraz -ko, np.: piosenka, słomka, jedzonko (ale zwierzątko, bo zwierzęta)
 - na początku wyrazów, np.: omdlenie, encyklopedia, onkologia
5. Piszemy om w celowniku liczby mnogiej jako końcówkę rzeczowników, np.: rodzicom, kotom, psom.